

РУСКИ НОВИНІ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВІЇ

Витай, сину Божи, витай!

З ос тима словами витам Сновородного Сина Божого кожного року на празник Його народження! Так шанували нашо ділове, так нас научили, так шануваме і ми, і так будуть шанувати і нашо потомки до конца світа. І право так!

«Христос родився» — «Христос ще народився!» зос тима словами розбудовані християнських уж у північним столітті св. владика Григорій Назіянський і так им гуторел: «Прето Ео величайце. Христос на тим шведе, іреко ще дзвінгічел. Най ще радує небо, най ще україни жем од радості ти Тому, котри є и небесии и жемски! Христос віжай із себе! наше тіло — треще ще од страху и радості! — од страху прѣ гніх, од радості пре святу надію, же нам тріх будзе отищени и же будземе пошвецени... Розшила ще цмога, запливала іветлосі, іоянина ще зявела, малючко Дзеночко нам ще родзело. На Його першох спочива знамене господствна, кріж Му служки на возвищисне. Йою мсво «Ангел великого совиту» — «Емануїл — зінами Бог!»

Жайна над таїнами. Хто ю порозумі? Аї! антєи то не годни, Але якто вони всічали Господа при народженні Сина Божого шануваючи: «Слава во вищих Богу», так и ми можеме и дружини зос глубині щеона робиць.

О ви шляхі Вифлеємци, котря сде не мали места у своїх домах за свого Його Спасителя! О ікі сіє радосці страшні! Чом едь лем потим не зявили до вертепу и не привітали Сина Божого? Чом сіє му не пакували: «Витай, Сину Божи, витай!»

Ісусе Маленьки, мы Це пакувиме; ми Ци отвериме спойно шерца; шерца худобни, бо знаєме, же Ти принад, да худобних зробиш богатими.

Ми ци привітниме мірца зармуєши, бо ми знаєме, же Ти з неба зиноз, да поселяши зармуєць.

Ми пред Тобу отвераме шерца забруджени, бо ми добре знаєме, же Ти бий

іресто з неба зиноз, да нас үмнеш зос свою пресвяту Крецу, да напукуште не зламеш, але да то гу небу подзвігнем.

Най Ци будзе, премили наш Спаситель, вична стала чесць и похлан и тэрэз и віш и на вики вікох!

ВИТАЙ, СИНУ БОЖИ, ВИТАЙ!

Шиким віршам пам'ятошадечства вивчаем празник Христовного народження. Най то шанки шешліво дочскало и препроваджа.

Істо так молім Господа да благослови нови рок, да нам будзе шиким щастівни.

Кріжевци, на празник Пренесенняного зачатия 1935.

† Діонізій,
блажика.

Коляда.

Не у розкошох в палацах,
Л у церкви, в подвір'ях латах;
Не в граду Ромна и Рема —
На край малого Вифлеєма

Приїхал Вон єднай поци на пінет...
И не бакіяди, а небесни пает
Розінніцел, розогнал іму длугу,
А пасся ангелох ческу труту.

Не на радосці імператорох,
А пастирох при овцах в горах...
Малым у шерці, цихим, мирним,
Шинким и народзе добрым віршім,
Приїде нем там, дзе луна чиста
Зос Вифлеєму радосці иста.

С. САЛЯМОН.

Крачуске.

На маленьких саночках
Приїде ти нам Месія
И золурка до очкох
«Принц дзесі, ти чи — я?»

Чи сіє добрия тише були?
Модіц не є забути?
Опіа мене любели,
Л до школы ходзели?

Одноючме: «Так, так, так!
Прияд ле до нас іншік...
Прияд Ісусіку, з нами
Побавіц ти на сямі
Бо мы тебе чекалі
И од злого спасіші».

С. САЛЯМОН.

Найважніші новини.

Талиянс руцю отровни гас.

Хасноване отровних газох у медац-народних дотваркох вабранято. Але випадка, що ще Талиянс ишак служка у Абесинії і з отровними газами, бо абесинські цар явся Солову Народу, що Талиянс пущали в авіопланах на абесинську військо отровні гази і велі абесинським воязям страшний вид — ошленди.

Розоружане на морю.

У Лондону радва що делегати державох о розоружанні на морю. Такої початку питала Японіка, да що вій дотлебодви також наоружане, яке ма Америка і Англія. Ровуми що, що того Японію не даю. А вони уж приправени, да ще без огляду на туту конференцію наоружую і далей, що лам баржей можу. Так і все тає конференція о наоружанні видзе ваш ім — нове наоружання.

Талиянс заш бомбардую шпиталі.

У остатіх дньох руцю Талиянс в авіопланах бомби на єден шведські шпиталь Червоного Крижа, котрі ще находили подалеко абесинські фронти. Чемуто рани та глави дохтор і управитель того шпиталю. У Шведській прето роши гнів проци Талиянських і так вони направили себе ванк одного нового исправителя.

Домашня війна у Китаю.

Японіка вань почала мудац у Китаю і будіт китайські народ ироци його законітей влади. Под вільником японській агентії сиверни Китай ще ще одвеліц од китайській держави і створиц якщо окрему державу а ровуми ще — под туторством Японської. Шицки прави китайські патріоти виступили проци тих їхніх врадійкох і теряя у Китаю бешіт домашня війна.

Хорвати проци комуністів

На великих політичних складках бувшої Хорватської Селицької Странки, котрі ще пред новим роком отримали у складі Загреба виступили хорватські предпідприємства (напевно по розказу Дра Мачека) проци большевиків. Хорватські народ одрукує і осудає большевичі способ владання. То ще мушено юно виявиц і наглядиц, бо ще дапоядни комуністи по розказу в Москви пробовали узагаць юеди хорватські народ і да го буя і аводяло на крики драги.

Державні бони.

Влада одлучела видиц державні бони (облигації) у сумі од пол. мільярди, котрі буду вредиц як державні пенсії. Влада то роби прето, да ма в чим виплатити менини державні длугоства, котрим існують уж вищо.

БРАЦА РУСИНИ!

Читайце і розшируйце єдини наш народні часопис «РУСКИ НОВИНИ».

Жрида наших фондох.

Фонди, през югрих чежкі можу постої тючі народни установи, потреби і вапна новиною і целі преси. Час од часу жертвує ще на пресирне новинох. Можеме побесец, же і досі, бо потребох бешіт на папірки бомби та ще дари дробя. Але треба да пірнанік єбагу юладдеме бешіт на помічно-вініом. Нагодох єст до помохи бешіт. Нешка звратиме єбагу на даскельо.

Позніто пам, що у Галичині юлядуло на «Рідну Швону» або други юлутурні філ Збігній незвичайно Ѹрасни і бредни наслідовані. Да ще збираємо на забави, за приватни етвари о тим ант бешеди. Вец чи би ще у нас од того Крачун не почало зос-масову ювіду, на пр., на пресоби фонда? Да хто себе може припомніц і на Крачун за «Руски Новини» ило, але то би не була афіяція широка, народна.

Думаме, що то і на чежко буде побесец. Дзе єст Хори пойду бони од хижі до хижі з писню. Дзе их нет зважа ще цінне, дзібки, дзеви і буде ютибац тиж. Розумі ще, що ще даргіки буде тощо записо-бони і светуально можу буць друковані у новинох. Пропаганду зроби интелигенція як підготувати учитель і школи. Може буде дагде треба пояснюваць, чом ще тає юби, обіздом-шоўці, перса. Але то буде просвітка по-бота, а не пам'єм забубіц, що при кождій нагоди може борыця добри, хаснобити етвари. Же ще тоді можу зберечь предпідприємства і предаваць календарі, не треба спомінані. Попри юранцівські радосці будесе и робиц.

Садзбі, юрбац і други схадіці мало буде жридаю морачней і міжнародній дон-

ЩЕШЛІВИ КРАЧУН!

всім пресплатником, інсателем, читательем і отліковачом «Руских Новинох» винцу.

Редактор.

помоги нашим звагальню. Кед подумаже, кельо юк памежу юрица при таких народох, гоч ще не полепшую обставини, чудро, же ще дако бешіт не жертвує на юбілі за-ватычи интереси. Шадзі ще муніц рубашля памірній широбносці, юардости, Він-дзи одлюточной пропагані. Нераз то непри-ємне, але потребне.

Спортеці, просвітін і др. дружтва тас-баші би на ювілі змаганьох, забавах, пра-стабах думай на юніи народні потреби, точ і погляди часто бешіт.

На юаждому юроці може ще юмо-тиж фонда. Венеї пропаганды, реклами і не буде жеди пади таїх, то ще буде юац же виходза «Р. Новини», юлендарі і др.

Вен ще можеде сподібаць, що по Кра-чуне буде новини ишак юзін. Же ўж пат приде до видання исторії. Же не буде нез-рорядніх юїхікіх, що ще фонди по-весьма.

С. Стн.

При. ред. — Як доказані бешіт наша школа-ко-тадовац (школа юранцівські писни) по юніціх са-міліякіх ювалюх на фондах юдів юсторії. Це юло пра-вітующие нашим читателем, да юніліят ю юїш пам'ятку ю тим добригу хулу.

Діяльносць Рускей Читальні у Р. Керестуре.

од 7. XII. 1934 до 8. XII. 1935.

Читальня при Руским Нар. Просв. Дружтве основана у Керестуре ѹде 1924. року у фебруару місяці. Діяльносць єй до 1934. року була слаба. Читальня була обновлені і досгала нового жилота аж на конец 1933. року. На початку того року було на юлавім собранию 115 членіків, а ненік их ма Читальні 190. Ту же єж відан напредовані.

Діяльносць Читальні у преюдікі рону.

Жінка робота у Читальні починала 1934 роком, кеди ще основал, запрашо обновлені Хор Читальні і основал дилетантски кружок. Заслуга на основаве и розвой хора ма канетано. Онуфрійт Тимко, (у дилетантском кружку найменіц роби залік секретар Читальні и, уч. Ковач. — Прим. ред.) Мужески хор ма певна 64 членіків.

Хор Читальні зробел барз велико. Його роботу можеме лігко юдасли на 1) Шпівіані у церкви под Службу, 2) Концерти и Академії, 3) Ріжки виступи хора з іншими явищами преславох. Хор научел 42 церковни писні величною наших українських почновіторох. Хор шашка залік Службу и виступел у церкви 9

рази. Церковні писні пінівали тає при доче-ювані Препса. Владими, у процесіях, на ювільох, пам'ятох и сл.

На концертох-аудіціях папіц муже-сак хор 18 юпівакі, а женскі 10. То скоро папіці українські зароди писні к утих юлім заслуга хора. Же упінанікі народ з країту нашіх народніх писніх, котрих ми до терах слабо залік, бо пінівали ще у юс пам'я-тій сербські и мазурскі ярий (пости). Зос-тим давнага хор у юродзіє національну спіло-восць и скамонітовані, бо народ видія, яка ще красніла приє у нашіх писніх и ще им-рочіх із тим юніце зет.

Із папіціх явищ виступох зас савченко пінівали жал хор 14. (Із папіціх писніх пауч-чеч хор пінівали 74; а юніціх писніх виступох жал хор 29).

Кед ще важік юді убагу, що наш хор то папіцім юладе дружтво, же матеріал, котроте хор аложкені тає сироти, не виробені, пец-ти папіці зумітиме чудовіц дзеки и витирва-юсці діркінта хору пагода Тимка, та юніц-кіх членікіх хору, що могли у єдином рону толькі створиц.

Треба ще додат, що наш хор то пернак у нас веїжки и добре юніковави хор, з ко-трым би могли виступац із пред варонкі, ви-школеніку публикі.

О роботи и юніх джестактского інже-ніка, котри даю і представі, буде у наступім числу.

(Написал секретар Читальні Мих. Ковач, уч.)

За Крачун

Препоручаем фінікі багремов мед, орехи, помаранчата и цукру, шматки, коржети и други еспаки. — Віна, и пам'яточні касмо-вінці по жайтунской цені.

З поштоланью
Філамар Душан, тартовец и качніар,

Зійкена предплатна "РУСКИХ НОВИНОХ"

Хто заплати предплату на "Руски Новини" до 15. фебруара того року за 1935. рок на предок, илаши замісто 60 д.

Л. В. М. 50 д.

Протошицькою поглядіше такої предплати уплати.

РЕДАКЦІЯ.

Писні і приповедки у Р. Календару за 1936. р.

1. Поєвил. Цамок уж покажки настрою у душі Ілля Костельника: вони снажили, а тепер думя о пімерці: "Младості не сме то притомаць, що у моїх геніз першу, прислу рокі та увери ях раховаць зос ішмершут". Як кед була з єдиною ногу на другим генізе, але не пада до розпухи, бо ішмершут же у Божих руках шашко па і його живот, дава му успокоюю; Бог не пістарял за інші життя на землі, остана не вец за нас і по пімергі.

Писні М. Винай мають також чарівну барву: "Хто може рокши тайну нашого живота і вондроє гвоздях, що на небу шапка?" — так що вон пита. Ощібка за цього як флагманного чоловіка иска: дем Бог зна шако-му копію.

Йому більше автор М., для писня "Любовь моя" не щира і як може з цим тику за плачом над Його любовю, лям то буде — піширо.

Удатки писні А. Булоцькій. Прости ритм (местами хрома), цих пародій писні, логоси ижлову — добри прикмети їй писніх.

Некісі у писнік добреї писні: "Дас пісочко моїй" того места: "Дас гори писони, і бистри потози, дас чуні плач, малих привітів, там пісочко моїй".

М. Ковача "О єдному дзвоні" добри образ лям би може ляпши бул у кроzi, бо ритм слаби.

М. Ковач:

Бачи Антонь.

У виніці.

Піснівши піс асідом Балтаром, юше скорей ін служив у інже не відкрив виніці. Дітором, але два фіорнти, чи кельо то уж так було. Антось мотику на півночі та гайд. Робити, що други оконччали за дій, вон бя окончвал за іншого того времена. Тиши тераз. Пішевши до гаредох і почав, кед поясоладио гарада видав Антонія як ухудзи до двора, та ще витак.

— Цо же Антоні, буде тота виніца до тижни окопака.

— Газдо виніца уж окопана, прашю сом по перехіді.

Газда любел лан, та і тераз почав кричач:

Циганіш же или онінал, пойвзек к опатриц. — И наїсце відал якшок, та ровно до виніц. Акурат! Виніца як треба обробена. Враци не дому — Антоні ище там.

— Та? Цо повеце? Циганім?

— Циганіш, добоме же циганіш. Гварелши тельо в тельо роботи, а то ані цілю дарнь. Не дам ці всіці як фіорнат.

— Не даце?

— Не дам!

— Но? Да виніце, же ідася розвою до виніци та ю шашку одкринос.

— Роб цо сцені аль я ведей не дам.

Так він розгліди. Антоні мотику на хрибет та вонка в двора. Дідо Балтар звял же

л. В. Б. лів іришес складаць стихи. Треба мернонац на чистейшу бенецу ("ініціані").

В. Пана "Манера" цепля вісня сина і сердечне подасківася за вій стараця. "В іс-де-но рано" котре у "Р. Н." про похібку друковане лізд моїм женою, одиха з туго за іншешільву, "похованку" любовю. "У якім ішеріу бул смуток, а як очах слези. Птанітінініца, ішне пахло і — ющенія даліко — даліко давоніли лавони... Сумно, жалюзів... То чуди ховніти нашу любов" — спраці престе і красне.

М. Б.—а "Якій настрой" кратці, але узіло ще авторови відміновац якісю, нігоду і шмелюсці духа.

Б. Петрибала "Бранікові" цире я тераз як і виніця други їй писні. "Шашко жарке на тим швеце, пішко преходай, ішніто гірва чаки кратки час, вец ще якши, і да нят у погоні шерцу вири, монней пірки до Бога, до існуваного живота по замерці, чоловек би бул слаби, бяра слаби і може частіше би му приходзела думка — скраїці циніко, зогредівій шаці зос жесми і його би ішстало". Тому відразе напраців авторіка християнські оптимізм і радосці у церемохах.

2. Провіа. М. Ковача "Биро" пісма досп. відрази шашкі і ствар ях гумореска розглянута. Циело не могло приносіц лам найхарактеристичнішів моментів, за пам образ буде вісковий. Бе як відомо, які тут биро: чи мудри, чи глупи; чи то якічтівка маме, чи ще шмієць йому, або там, до го вибрали на таке важке место.

Я. Нада "Лаганіц рібік" ма цикану основу, лам менше цикаво іспроведене. Вирази як "срста" не каю.

О. Торки "Хто ма право" в добру речію буде ще успішно іркозіваш, го ч сама ствар потребовала точнішого виробення. Дас-твідни места на візни за саму акцію, а затримую розкій ахдій. Після тогу роди часи у наших обставиніх іздачии матеріяло збудовання представення. Ізобре склонені момент, як ще творя (пре женячку) класи у дружестві я сим самими процесами медью цікаві; соціальні момент у стварі започаткове ідея венеція за саму ствар. Та бенеда не виберала і начиста. Вен-

Антоні гуандут, та за кіжды случаю півзод кед уж слухно пішадо снатрівц, чи інніце тот як ароби до надумав. Іса вон до візни, а Антоні мале не цалу вініцу оцікав.

— Та що то робити магаріу! Іс закриваю туту вініцу такої, з места.

Бачи Антоні піс якіпросдел, подонар на мотику та уцдеражи якій гварі:

— А дас 2 фіорнати?

.. Та дам, дам, лам закривай,

— Не спрівіднене?

— Но...

Тот шор цо го первій откривал, тераз почав замінікац. И так шором. Ноц була жінчика, та молода нескоро вночі сакончим сном роботу.

По гарадовій волі.

— Гной Антоні треба віжніц — гварі ванного ярного діл гарада.

— Не мож гарад той віжніц, бо блато. Членко буде конюхом. Членко буде конюхом, ів вінагію — січварі бачкі Антоні.

— Пратай я не дранцай. Твойо служаці робіц.

Антоні паклад пісаки верхом коні і за-праягнул. Шедчуа і гарада. Сцял ще сам опинідочини чи інніце тот Антоні зна ще блато і ще його коні не годки вінагію. Вініак зос вініаку. Коні добре візни, але ще Антоні цікава версія на своїм шедакску. На як зна буц на местах по дніпровських низких містах до бара-

том же давнечата на бавліску таїную "волю". Не має специалені бачваніско-срімски занци, вец ще могло поглядати діяків з інших відомих братох. А так вон пода на місі, до місіа муку на хлеб за однородовання: бо и па сцені ще уводзіц віція елеменція. "Приязіка", го ч віра-яте у пародіе, не іншо слово. Самі глаші поспі — то не чудо, так и у живісне — пра-мію су підчісні і помілі. Сцена юс піганку пра-родна. Як перва робота тога рода пізнього автора вони у гарадах усніта.

3. Інде на конці: чом о. редактор не поправіл бенецу, та вон ю добре іні, а другі відмінні так іх чиніші?

Чом о. Г. Костельник унісол у своїй статі скінчает як політичне місіонерство і робіц з своїм авторитетом навітребні розправи?

Загалью гарадар як і цотераній; коректура солівна, узможече го ч мене преглядне — цікаве і розличнородне.

С. Саламон.

ВИНЬЧОВАЦ.

Виньчуюм вам писні нову:
Кед ще нам Ісус народзіт
Вон не мал над гімну врхніу
И биднес барз жице водзі.

Але зато підоволені
Преведоці спік на жемі
Не глядай вон быгатства, ліата,
Та з неба була му плата,

Бог лам патри добри діка,
Чи нам душа добрэ жиша;
Вец ми шашки памстайміс
И розкоши ис підайме

А як вон ў Віфісему
Скромны будзімо на той жемі.
С. САЛАМОН.

чекко пресікаю. Воне су візни днівекі і пра-цале зато, а особово я зри і по вельміх дніждох. Такі гайтайні коні, колеса там най-бліжкі осеті тарху. Такіх месток було кельох на тих днільничі вадзі бачи Антоні зос своїм гарадом напол на польо. Іс єдин ус пресікі і коні кращію відомік. Залікрайті дніус колеса але пошило. Гарада ще у себе вініаківку думя:

— Гукшут сот мой сиуа, не сде му чес робіц, та гайдо наї піхе: блато гарада, не мож вожиц гой...

Накінгли зано на таке єдне место. Бачи Антоні почал кричац:

— Ді-ді-ді..., але інай место же би бар-жей поцагли коні — спілуди.

Віжал гарада дніллові, та вон почал кричац:

— Ді-ді-ді..., але коні вініаківке баржей стояц. Знімоя Антоні в кота, вініак і гарада, дріляю коні пошукаю коні — віч. Ай руціц не весці.

Гарада ще вініаківка та гварі:

— Іс гваріл сом? Але як вінс міс не веріце... Думаже Антоні сірэвіді... Антоні зові ще об сце... Антоні подлі... А коні себе убіц сцеце... Я вада будзем чувац коні?

Гарада чуткі в дурле. Цо тераз робіц? Іс не помата лам зруцін од тей черхі. Зруцін обіцвоме. И ледно, лядно на конці коні руцівам.

Друго, друго гарада цумал же чот Антоні мал іправо тога дні, вец гваріл же блато, аже кеда піксіді гваріл му людзе, як били Антоні, кричял на коні: Ді-ді-ді, кед сцял да коні стоя.

АУХОВНИ ЖИВОТ

МЕТОДИЈ ЯК МИТРОПОЛИТ ПАНОНСКО- МОРAVСКИ И ЦАПСКИ ДЕЃАТ.

Кед пе ся. Кирил преселся до мячюсци, остал Методий сам. Але хед ясно увідаєл, юза воли Божої у тих, да вои предчушили свою мисливу роботу межан Славянами, приталені не имело свойї роботи Методий буд човек, якого описує Його животопис, почни страхя Божого, точно окопычонав Божко заповінца, правдина ангелска чистота, човек непрериписній мозигем и помицючи, могущи в скромній у своїй бешеді; могущи проце процивнікох, а смирені пред гегуми, котри примат поуку, добродушия ж милосердія; помни либии и щерпежіюсци старал пе да „постаїш птицким ишцко, да ішніх придобие за Христя”. (Кор. 9, 22.) Бул муж справедліви, практичн и витирвали у роботи, зі пред якими препонажише по саримовам, кед пе робело о Божки спраюх. Такого видиніе го пред ішніх 15 роки Яго митрополитовання од 870—885.

Кед Папоиския ишаа Коцель на Балатівскім озеру дотул за ім'єрт Кирілову, замодляла палу Гадришкі ІІ., да жу пошиас Методію за учителя місіонера. Всі то медліса из лем у своїй мену, але и у мену славянских хілдах Растислава и Святополка Нѣгравенского. Папа Гадришкі ІІ. вислухал туту проказу и написал послане загаданіем славянским хілдом, у котрим дійне же „як посыла“ Методія, мужа сонверсіонного по розуму и правочирного, хори проднужай роботу Кирілову проповідуючи слово Божо и слушаючи им богослужбенна славянския язаху. „Методій остал лем пред кратки час при Коцельском. Ту же и заап пресвітител, же як устиншту місійну роботу медлен Славянама искохено потрбас, аже бы Апостолска Ірестол обновел стару Срімську митрополію и створез окрему славянску церковну провінцію, которая бы була подложна Риму и цілком неоніасківа од іменінъх владикох. Поступ присто до Риму и вищесоя тутк потрбас Папи Гадришкі ІІ. Папа одобрел туто предложеніе, обновел стару Срімську митрополію и пошвепел Методія за першого митрополита Папи.

С. Салажон

З дарами у Ісуса.

(Кратупски образ на едину дѣю)

Одбува се у Єшту зерни рок по втечі
святей фамелії до Єшту.

Особи: дівчата Ісус,
Марія, Осід

По долинам даєць в напрямках країн: є відоміші від східної України на південь до Дніпра, а Галичини, Буковини та Карпат. Шиїцки у народжували обличкувальну складовою краю. Північного півострова даскох, у кождій парі даваче та хлапець.

Rev. p.

Декламатор: Чувце? Народ побожні пітива,
У цинії радосці шарія вийдіна,
Нясно ангелоз ліпівану в побе,
Задорметали пасткіре себе
І поколопьом ю придалил
Бо, котрого тає очековали
Родил ще, а неба ту людзям пришох
З престолу слави ту бидгим анго.
Гваря, же циніки тільки народи
З поклонюм орішили, бо ще пречуло
Цо тих дньох у Вифлеому було
Мирно в радостни, у всіній язді
Чекалік інфір ской, да поклон цас
Терла баш кампо в раз тот прися

ївонсько-Моравського, а інші того часу називали його своїм легатом. При тій
згадці як легатома дали муниципальні власті, засновані на коло покрещеніх білоруських поганських на-
родів. Башка новоземель і князя Мутимира, да чиє
її вони подіяли власці Панонсько-моравського ми-
тropolії. Митropolія Панонсько-моравська по-
хопійовала жеміні трох славянських князів: Ри-
стислава, Святополка і Коцеля, як і краї Нов-
савської Херсіатської, а власці методія як пал-
ского легата нимали низка інші та інші землі митро-
полії там, де їхніх не було утворено церковно-
єпархія. У тот час Методій мав вершини
свою пастырську службу на престолі повідомлені
Алпадом і Карпатами і долу як до Дунаю і
до Сави.

Процес обходи старої Срібної мігро-
тотої, котра теж як Палоно-моравська мі-
тropolія постала штредовиско славянській цер-
ковії провінції за пізних Славянов, побудовані
ше Неміш а політичніх причин, бо зе роз-
уміли як треба науку Спасителя о Його св.
Церкві. Покиць предобили за свою страну и
князя Святополка и відібрали до кеміїці свій-
перше Растислава Еднака цюля була и Мето-
дійова. Методій жившіл архі три роки видавши
у кеміїці и всіль церкви, келії бранді права
Лаціостольського Престолу и самостойносц Навон-
ско-моравській мітropolоянт. Кед по пімерці Га-
дріяна II приїхал за Папу Іван VIII. (872-882)
и звікал, по ще трафело в Методійом, снер-
гично виступив за його обрану. Послан до Немі-
шіцій як своєго лося Янинського владику
Пашла и сидітал од храмів и замецких владикоз,
да дораз витуціа з кеміїци Методія, бо их
имъсак вайпнітреїшіе покаре. Методій бул
відущена на пішоходу и врасціше до Моравськії,
де го народ дотекал в найважливім одуванчі-
ньом. Ту мотол скончено весц свою языку
мітropolоянту од року 874-879.

Мелзитич, помедки вплив на гняжевскому дворе Святонасле зам'яло эмоции. Сач Святонасле не любил Методия, бо го вон харал пре юдостобиши його жынту. Намди вачи а по-мочу Святонасле поднесли до Риму скарту проши Методийови плепетанции то, же шире країнськую науку и же далай служи на слав'янских землях Службу Божю и други бого-

службен. У племенах речија чадзе Методиј и тројцирај до Риму, да браните својо православје и славјанске богослужбене. У Риму неко викајај, же „всеј вери ио апостолскеј и евангелскеј науки, трима и шакивај то учи римска Црквја и јак то од Светих Отцох яридане“. Но не дотикне богослужбене на славјанским јанку, удаље Методијовија дистањ и терни одобрено и од Јевапа VII.. ик достаја и од Јого предходија. И таки Методиј вали бул затверђен у својој владији митрополита и папскогот легата и отправдан ње враџел до Моравскеј.

Остатні роки своєго життя почав відмінний Методій на прекладанні часцю ся. Писма, котрі не були преложені з грецької язика на славянських, а помагали му при тим ізоме папоючи скорописці. Преложив крім того „Збориць церковного права“ як антракт для церковного права“ як антракт для церковних Отців. Так охлабив своїому духовенству підкіно підпітребніші аа духовна живот и за управу а вірийсами. Року 885. дня 6. липня придал свою пімянотну душу на руках своїх папоюах у своєї архієпископської церкви у Велетграду окружених істером и народом. Відтворив тоді остатні слова: „До рукам Твоїх придаєм, Господи, дух свій“. Яксо у Риме в наївнішими торжествами поховані ся. Кирія, так ізраз и у Белграду цяля Моравска виказала хайвекспу почасці свободу апостоломи и просвітительськи Методійови. Ховансце відбуло на латинським, грецьким и славянським написку. Свого доброго учителя и настіни оплакувал цяля моравски народ без розлики смела, велике и мале, бояти и видни, шлябодри и раби, вдовици и широти, чудак и доманий, хури и єздриак. Підніми плакали за гейтим, котрий бул шацким шкірою, да „шкіриих придобиня за Христом“.

(לעון גזע)

Жертвуйце на „Фонд Руских Новинох“.

Маркі: Ях же вас нашого отца, мацерки
Пара I. Пупцели в драгу за моря штири?
Хланець У нашим ролз то личай таки,
Же десци нали иху в дарами
Новгороденям. . . .

Огін: Але яс сами! . . .

Маркія: Небезпеки в драке витеслиши
Дракон: Присяя зас зас таргонцами нашими
Кінаже напис ще дотварели
И нас ту шанкух видно снарели
ІI. хл.: Маже ще вранці спорей, як писма
Дракон: До Таврії ще зас поврачиме
ІI. хл.: И розглашими, що тераз видиме
Дракон: Гот цвепонко мале ніжко жив
ІI. хл.: Знаме, ще не велью у нам урик,
Дракон: Же то Месия, ал пінці народи
Шинкі IV. п.: Вон швеє научи, як зміц у згоді.
Марк. и Ос.: Подзекуйміс избу за добруту!
Шинкі клечачі: Даскувме ми за ласку туту.
Хор за сцену пінца вихо: „Нова радість стала!“

Дектім: Даскую и моділ ще конік Бору,
Же указал любовішеву многу
Чи и ми, браца, не даскуваке,
Же жиц в любови Шинкі можеме?
О чи виданце уж пінка шинкі
Бу пьюму иду в жиме и в ліце,
И забувах непримістства,
Квакте азога Божого сожесцтва. . . .

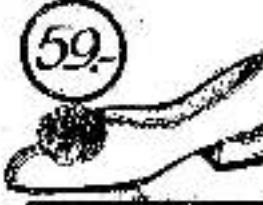
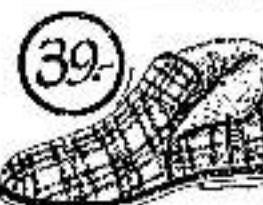
Шинкі: Ставаю.

Пара IV. Евксима пану, чесм жиц габи
(з Карп) Живиме мирно, овчи, учиме

Nasini

NUŠTERIJA MA!

Ostali smo vjerni svome obća-
nju da ćemo oprijeđati Vaše po-
vjeranje koje smo uživali

VAŠE PROVJERE N ĐE

cjenimo više nego sreće ostale u-
zobnosti koje nam današnji duh
vremena pruži; to použerenje

ZA NAS JE PONOS

Uvato ćemo i nadalje raditi pa-
tome da vas obujemo još bolje,
savršenije i još jeftinije

NAŠIM RADOM

Želimo da koristimo našu mu-
steriju, našim saradnicima i po-
slovnim prijateljima; jednom
krajem, želimo da

SLUŽIMO VAM

*Sretna nova
GODINA!*

Bata